

[Ragnhild Andersen.]

selv om der her i tinget var et flertal — for det var der dengang, og det har der været siden — for at gennemføre forbedringen på de 900 kr., er vi aldrig nået længere end til forbedringen på de 400 kr. for pensionisterne i hovedstaden; og hvem siger, at det ikke vil gå på samme måde med den udjævning af zonegrænserne, der er tale om i forslaget, medmindre man sikrer, at den gennemføres før valget?

Vi mener derfor i min gruppe, at folketinget bør beslutte, før vi går til valg, helt at afskaffe zonegrænserne, og det allerede fra januar 1961, at hæve pensionen, også for folkepensionister her i hovedstaden, med mindst de 720 kr., som indeholdes i vort forslag, og at bringe aldersgrænserne ned igen med de 2 år, som man hævede dem med i 1956, da folkepensionen gennemførtes. Skal der være mening i talen om, at vore ældre skal have del i velstanden, må disse vore forslag indgå i udvalgets overvejelser, som snart må slutte, og det på en sådan måde, at vore ældre og invaliderne får den virkelige og varige forbedring af deres kår, som kan bringe pensionen op på et rimeligt niveau i forhold til den øvrige befolknings indtægter — og det er den ikke i dag.

Aksel Larsen: Jeg kan stort set anbefale det af den højtærede socialminister fremsatte lovforslag, og jeg skal ikke fordybe mig særlig meget i dets muligvis egentlige begrundelse eller de omstændigheder, der bevirker, at et sådant lovforslag kommer netop nu.

Jeg vil opfatte lovforslaget sådan, at man erkender, at de vilkår, man byder invalider, folkepensionister og dermed ligestillede, er for ringe og må forbedres. Jeg opfatter endvidere løftet om et udvalg til at overveje disse spørgsmål sådan, at man erkender, at grundlaget for reguleringen af invalide- og folkepensionerne muligvis er forkert. Så vil jeg bare håbe, at det må lykkes at nå til et endnu bedre resultat under behandlingen i folketinget end det, man er nået til ved forhandlingerne i regeringen, forhandlinger, der er resulteret i det foreliggende lovforslag. Naturligvis kan man, hver gang man bliver opmærksom på, at der er en skævhed eller uretfærdighed i den sociale lovgivning,

søge ved en konkret ændring at afhjælpe denne skævhed eller uretfærdighed. Det er jo det, man forsøger på forskellige områder her, og det er jo sådan set uhyre prisværdigt, det skal ingen klandres for.

På den anden side melder sig dog det spørgsmål, om man ikke burde have en grundlæggende overvejelse af, hvorvidt man skal gå over til et helt andet system ved beregningen af folke- og invalidepensioner. Jeg ved meget vel, at det er den slags, som ikke kan gøres i en hurtighed, og det kan i hvert fald ikke gøres i løbet af denne måned; men jeg henstiller alligevel til overvejelse, om man ikke skulle tænke på i løbet af en årrække at nå frem til et system for folkepensionens beregning, så at den på en måde bliver værdifast og sådan, at den reguleres ikke efter et mere eller mindre tvivlsomt pristal, heller ikke efter en eller anden slags velstandstal, men i forhold til det levestandardniveau, den pågældende har haft, da vedkommende var i stand til at ernære sig ved erhvervsarbejde. Jeg vil tro, at hvis den almindelige velstandsudvikling fortsætter, hvis højkonjunkturerne fortsætter — og det er der jo tegn til at de gør — hvis den tekniske udvikling og produktionsforøgelsen fortsætter, kan dette samfund tillade sig at byde sine gamle og invaliderne ganske anderledes levevilkår, end det byder dem nu. Der er naturligvis det, hvad invaliderne angår, at man mest muligt skal stræbe efter revalidering, så at de bliver indpasset i samfundet og kan udføre deres samfundsnyttige arbejde igen, selv om det kan tænkes, der er invalider, det ikke lykkes for. Men i hvert fald tror jeg, man, hvad folkepensionen angår, burde have en målsætning — og man bør i den nærmeste tid overveje en sådan målsætning — gående ud på at sikre de gamle en årlig folkepension, som skulle være på højde med $\frac{2}{3}$ af arbejdsindtægten i den pågældendes 10 bedste arbejdsår. Hvis jeg ikke er meget forkert orienteret, er det en sådan målsætning, man har i vort naboland Sverige, og jeg tror, man skulle indstille sig på en lignende målsætning i dette land. Det betyder naturligvis ikke, at man ikke skulle gennemføre sådanne beskedne, men overskuelige forbedringer som dem, den højtærede socialminister her har foreslået; det betyder heller